

Det forekommer mig, at det vilde være en i allerhøjeste Grad urigtig Insinuation, naar man ikke havde yderligere Beviser.“ Ja, det forekommer ogsaa mig. Det er Ulykken for det ærede Medlem for Ribe, at han har slet ingen Beviser — som sædvanligt, det har han næsten aldrig! Han omtaler her paa denne for ham karakteristiske Maade en Insinuation, men, Gud bevares, det er fjernt fra hans Tanke at fremsætte en saa modbydelig Insinuation, men hvis den blev fremsat, vilde det jo være højst ubehageligt for den, som han talte til, in casu mig. Hvis det ærede Medlem havde været her, vilde jeg sige til ham — men nu kan han gøre ligesom jeg har gjort: give sig selv den Straf at læse mine Udtalelser — selvfølgelig uden noget som helst Forbindende til fremdeles at give ham Svar, naar det behager ham at vælte sig ind i mine private Forhold, saa vilde jeg, siger jeg i dette Tilfælde, mod Sædvane give ham et Svar. Han siger, at jeg har tjent Hundrede Tusinder, maaske Millioner paa Københavns Befæstning. Jeg har ikke haft mere med Københavns Landbefæstning at gøre i økonomisk Henseende end dette Vandglas, undtagen i et eneste Tilfælde. En yngre Kollega af mig havde faaet nogle Smaaarbejder ude ved Befæstningen — jeg tror, det var en Bro ved Jægersborg og et Par andre Smaating. Han savnede nogen Driftskapital og Midler til at stille den forlangte Kaution. Han bad mig om at forstrække sig paa den Maade, at jeg ikke skulde have Renter af de udlagte Penge, men en Andel i det, som blev tilovers. Hele det Beløb, som blev tilovers for mig, var mellem 1,400 og 1,500 Kr. Det er alt, hvad jeg nogen Sinde har haft med Københavns Landbefæstning at gøre til Gavn for mig — jeg er bleven af med en hel Del Penge, men det har jeg gjort frivillig, det regner jeg ingen til Last. Og endelig med Hensyn til Middelgrundfortet — ja, der bevæger det ærede Medlem sig som sædvanlig langt ude i det absurde. Han taler om Millioner! Det ærede Medlem ved altsaa som sædvanlig slet ingen Besked om det, han taler om. Jeg skal ogsaa i den Henseende sige til det ærede Medlem — han faar det jo nok at vide —, at hele den Kontraktssum, der vedkom mig med Hensyn til Middelgrundfortets Anlæg, var mellem 800,000 og 900,000 Kr. Deraf maatte jeg paa Forhaand udrede mellem 300,000 og 400,000 Kr. til Anskaffelse af de fornødne Maskiner og Redskaber, for at jeg overhovedet kunde udføre Arbejdet.

Hvorledes der saa skal blive Millioner tilovers, ja det vil jeg virkelig gerne have lidt Oplysning om hos det ærede Medlem for Ribe. Hvis han kan løse mig det Problem, vil jeg rejse ham en Ærestøtte endnu i hans levende Live, for saa vilde jeg kunne blive virkelig Millionær meget hurtigt. Nej, jeg tror nok, at det ærede Medlem fra Ribe (Busk) gør klogest i at tage en Smule Reb i Sejlene, naar han vil ind paa den Slags Ting, som han her har povet sig ind paa. Han mente at have fundet et udmærket Angrebsmotiv overfor mig i nogle Blade, som havde refereret, hvad jeg, som Ordfører for den Deputation, der bragte de 88,000 Kr. til General Bahnson, havde udtalt ved denne Lejlighed, og han citerede deraf, at jeg skulde have sagt, at jeg beklagede den øjensynlige Forfølgelse, som General Bahnson havde været Genstand for, og hvoraf denne Episode her kun var et enkelt Led. Jeg vil ikke indestaa for, hvad et Blad skriver, det kan godt være, at det er sandt, jeg bryder mig egentlig slet ikke om at dementere Udtalelserne, for selv om jeg ikke har brugt de Udtryk — det er jeg ikke sikker paa —, saa kunde jeg meget vel have brugt dem. Jeg anerkender det nemlig for at være rigtigt, det er utvivlsomt, at der fra den Tid, da General Bahnson var Krigsminister, har dannet sig en stærk Opinion imod ham indenfor visse Kredse. Jeg behøver her kun at minde om den ejendommelige Korrespondance, der i nogle Aar førtes mellem København og nogle tyske Blade og vice-versa. Det var Venstres daværende Hovedorgan, der var Mester for dette. Jeg behøver kun at minde om en saadan lille Episode, som Journalistikken havde sat i Scene, da man optrykte en Tale af General Bahnson fra hans yngste Kaptajnsdage, og gav det Udseende af, at den var holdt i en ganske nær Fortid, og mangfoldigt andet. Ja, ikke mindst naturligvis hele den Sags Behandling, for at bruge et mildt Udtryk, som blev rejst af Finansudvalget for 2 Aar siden; hele det Postyr, der blev rejst for mulig at finde ud, at der var noget forkasteligt i den Maade, hvorpaa General Bahnson havde erhvervet Grunde til Københavns Befæstningsanlæg, navnlig overfor en afdød Hædersmand, hvis Navn virkelig var for godt til at bruges i denne Forbindelse. Kort sagt, alle den Slags Angreb pege alle i samme Retning. Jeg tror derfor ikke, at der er noget urimeligt i den Opfattelse — det er i alt Fald min Tanke — at disse Angreb have været en planlagt Forfølgelse